

tur. Cum enim prosperitas facit hominem sui ignarum, aduersitas tétario nam facit eum sobrium, & prudentem. Boe. lib. 2. de consol. profa. 8. Nemo enim in pace vires suas agnoscit. Quo ad proximum facit hominum compasuum. Sic de casu beati Petri sentiunt doctores q̄ ideo permixtus est cadere, vt in se disceret quomodo proximis subueniret. Tertio humiliat, ac contra superbiam defendit. De quo Grego. 2. moral. Pia conditoris dispensatione agitur, vt de se confidens anima dispensatoria tentatione pulsetur, quatenus infirmata, quid sit inueniat, & factum præsumptionis propriæ deponat. Mox enim vt tentatio mentem pullauerit, omnis cognitionum nostrarum præsumptio, tumulusq; cõquiescit. Hinc Paulus ait: Ne magnitudo reuelationum extollat me &c. 2. Corin. 12. Exercet quartò, vt homo ad virtutum opera promptior sit, & agilior, quin immo virtutes ipsas, pugnando contra vitiorum tentamenta acquirimus. Virtutes enim sunt circa difficilia 2. Ethic. cap. 3. Et virtuosus erim⁹ non nisi circa huiusmodi difficilia operando. Nam sicut citharizando citharista sumus, ita iuste operando iusti. 2. Ethic. Immo neq; virt⁹ neq; habitus generatur in his operibus quæ sine omni difficultate, & merè naturaliter sunt, vbi agens ad oppositum assuesieri nequit, vt ex motu grauis deorsum, & ex sepe videre, audire &c. nõ generatur habitus, vt ostendit philosophus vbi supra. Sed circa voluptates, & iustitias scilicet vincendas est virtus moral. Propter voluptatem male operamur, propter tristitiam à bonis recedimus. Hæc ergo contemplando virtuosus efficitur. Sicut in fortitudine exemplificat philosophus. Assueti, inquit, contemnere terribilia, & sustinere ipsa efficitur fortes, & effecti maxime poterimus sustinere ea. 2. Sic et recedere à voluptate efficitur temperati, & effecti. maxime possumus recedere ab ipsis ibidem. Patientiam quintò præstat, sicut Iacobus ait. Probatio fidei vestræ patientiam operatur, eiusdem 1. Hæc au

tem nobis necessaria est, vt voluntatē, Dei facientes, reportem⁹ reprehensio nes ad Heb. 10. Qui autē à tentatione quiescit, omnimodā quiete fruēs, haud dubium impariens est. Hinc ait Boet. Felicissimi cuiuscunq; delicatissimi sensus est, & nisi ad nutum cuncta suppetant, omnis aduersitatis insolens, minimiq; prosternitur 2. de consol. profa. 4.

Erigitq; sextò ad spem. De hoc Grego. 2. moral. Bona nostra antiquus hostis malitiosè attrèctare appetit, sed hæc tentari Deus non nisi benignè permittit, vt dum mens tentatione pulsante, in bonis, quibus gaudebat, concutitur, imbecillitatis suæ debilitate cognita, in spe diuini adiutorij robustius solidetur. Nec modicæ spei præsumptio est, dum nobis conceditur pro Christo tentari, ac turbari. Idè Philippensis ait apostolus, quasi præciosum munus tentationem recomendans. Vobis datum est à Christo vt non solum credatis in eo, sed vt etiam pro illa piamini, idem certamen habentes, quale, & vidistis in me. ibidem. 1. Septimò accedit ad amorem. Cum enim plura Dei experimur beneficia magis ad diligendum illum accendimur. Sed in signe beneficium est eripi, ac iuari in tentatione, quod cum tétatus experitur, feruentius quasi noua facie inflammatur. Idè Dauid de manu Saul, & omnium inimicorum suorum per dominum liberatus cecinit: Diligam te domine virtus mea, dominus firmatum meum & refugium meum, & liberator meus. Octauò excitat ad gratitudinem. Nam vt ait Grego. 2. moral. nonnunquam dum mens nostra diuini muneris plenitudine fulcitur si continua in his securitate perfruitur, à quo sibi hæc sint, obliuiscitur, seq; à se putat habere, q̄ nunquam sibi abesse considerat. Vnde fit vt aliquando hanc subortis aduersitatis euentibus, metus vehemens percutiat, vt cõcussa discat, cui tribuat, q̄ in quibusdam fortiter stetit. Tunc enim verè cognoscimus bona nostra, vnde sint, quando hæc quasi amittendū sentimus

Ad spem erigit tē tatio.